

Straks efter rejste den ene af de to høje, sværtbyggede Proprietærer sig og tolkede i et rullende Foredrag Selskabets Tak til Provst Tønnesen for hans velsignelsesrige Virksomhed i Sognet. Et Øjeblik truede han med at komme ind paa en nærmere Drøftelse af de alvorlige Spørgsmaal, som Tønnesen akkurat havde strøffet, idet han fremkastede en Bemærkning om disse „Tidens nedbrydende Tendenser“, som Provsten her lykkeligvis var et saa kraftigt Værn imod. Men da han i det samme kørte fast, som om hans Ordforraad paa én Gang var sluppet op, afsluttede han brat med at foreslaa en Skaal for Provst Tønnesen og Frøken Ragnhild.

Efter at man atter havde rejst sig og klinket, blev Stemningen friere blandt Gæsterne; og da til sidst Desserten — en mægtig Plumbudding — blev bragt flammende ind paa Bordet, brød Tilfredsheden snart ud i en almindelig Livlighed.

Men da slog ogsaa Dyr læge Aggerbølles onde Time. Plumbudding var en af hans Livretter, og desuden begyndte nu Karaflerne med de hede Vine at gaa rundt. Tillige var han saa uheldig lige over for sig at have et slet Eksempel i den lille grisetykke Proprietær, der under hele Maaltidet sad med samme gnavent forslugne Mine og huggede i sig som en Bændelorm af alle de lækreste Retter,